2de. Jaargang. Curacao den 1sten. Augustus 1885. N° 83.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao.* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.—pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,—pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

3 Aug.	*Carácas,*	van New-York.
8 „	*Harrison,*	„ Liverpool.
8 „	*Oranje Nassau*	„ Holland.
13 „	*Valencia,*	„ New-York

CALENDARIO.
Augustus.

2. X DOM.	despues di Pentec. *
3. LUNA.	Invencion di S. Esteban, m.
4. MARTES.	*Sto. Dominico, c.*
5. RAZON.	N. Sra. de las Nieves.
6. HUEBES.	S. Transfiguracion di N. S. H. C.
7. VIERNES.	S. Cayetano, c. S. Donato, m.
8. SABRA.	Stoe. Ciriaco i comp. mm.

STAND DER MAAN.

L. K. 3 Aug. 5 ure 19 m. P. M.

Opkomst der Zon:
5 Aug. 5 ure 43 m.
Ondergang der Zon:
5 Aug. 6 ure 17 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

3 Aug.	*Philadelphia*	naar New-York
5 „	*Maracaibo,*	„ Maracaibo.
10 „	*Oranje Nassau,*	„ Holland.
14 „	*Carácas.*	„ New-York.

VRIJHEID VAN ONDERWIJS.

———o———

Het *Wag. Weekblad* bevatte onlangs het volgend schrijven etc van den oud-hoogleeraar Harting, waarin ook deze van zijn verlangen naar toenadering op het gebied van schoolwetgeving doet blijken. Aan het invoeren van den Bijbel op de volksschool zou, volgens zijn meening, geen overwegend bezwaar in den weg staan. Ten minste niet daar, waar veel Protestantsche ouders het voor hun kinderen verlangen. Voor de kinderen van katholieke ouders zou op andere wijze moeten gezorgd worden. "Eigenlijke sekte-scholen" (onder die benaming zal de heer Harting, zeker iets heel leelijks verstaan !) vindt de hoogleeraar niet wenschelijk. Zelfs godsdienst*oefening* op de school zou in de oogen van den heer Harting genade vinden.

„Wanneer een korte bijbellezing—zegt hij—zonder theologische bespiegelingen, waarvoor het kinderverstand nog niet rijp is, het zingen van een paar verzen uit een psalm of een gezang, het bidden van het "Onze Vader" in staat zijn het kinderhart in de gewenschte stemming te brengen, welnu, waarom zou men het niet doen? Later, wanneer de kinderen volwassen mannen en vrouwen zijn geworden, kunnen er oogenblikken komen, waarin hun hart behoefte heeft, aan de herinnering dier in de eerste jeugd ontvangen indrukken. Een gepaste keuze van hetgeen voor een kinderverstand en een kinderhart goed is, zal natuurlijk noodig zijn, maar anders zie ik volstrekt niet in, hoe zulk een goedsdienstoefening, mits van korten duur, om niet te veel tijd aan het eigenlijke onderwijs te onttrekken, anders dan nuttig zou werken."

„Men is in onzen kritischen tijd bij de opvoeding wel eens te veel in een uiterste gevallen, door al te groot gewicht te hechten aan het bekende gezegde: „kennis is macht", Het gezegde is waar, in zooverre dat zonder voldoende kennis een mensch in de tegenwoordige maatschappij altijd een nederiger stelling moet innemen dan anderen, die zich meer kennis verworven hebben en daardoor voor de maatschappij nuttiger kunnen zijn. Toch komt het volstrekt niet enkel op het verwerven van kennis, op eenzijdige oefening van het verstand aan; ook de verbeelding, het hart, de ontwikkeling der zedenwet in ons binnenste, van het karakter met één woord, hebben eischen, die bij opvoeding niet mogen worden over het hoofd gezien, zal de verworven kennis een weldoende en nooit een verderfelijke macht worden. Een schrijfmachine, een rekenmachine zijn zeer kunstige en in zekeren zin ook machtige werktuigen, en deze kunnen door aangebrachte verbeteringen nog machtiger gemaakt worden, maar een mensch is heel iets anders. Bij de machine moet de beweging van buiten komen, bij den mensch uit zijn eigen borst."

Opmerkelijk vinden wijl ook nog de volgende alinea:

„Misschien kunnen er ook termen gevonden worden, om onder zekere voorwaarden reeds bestaande bijzondere scholen, die aan de behoeften van velen in den omtrek voldoen, te adopteeren of te subsidieeren."

Hoe voorzichtig en voorwaardelijk ook gesteld, toch geeft deze zinsnede goeden moed, vooral wanneer wij haar in verband brengen met hetgeen de heer Harting er later aan toevoegt, en wat schier in overleg schijnt geschreven met de nota der Katholieke Kamerleden.

„Dan zal men er ook geen bezwaar in kunnen zien, dat in een land met een zoo gemengde bevolking als Nederland de geheel neutrale Staat zich met het opper*toezicht* over een zoo groot volksbelang blijft belasten. Dit is onvermijdelijk tot bewaring der eendracht. De Staat moet dan, evenals in zooveel andere zaken, niet als *heerscher*, maar als moderator optreden."

"Vrijheid van onderwijs, behoudens *toezicht*, buiten *beheer* van de Regeering", eischte de nota. Het verheugt ons, dat ook de heer. Harting zich daarin kan vinden.

EL PERIODISMO O LOS PERIODISTAS.

———o———

Dejamos evidenciado con hechos á la vista de los que no quieran cerrar los ojos ó negar lo que sienten y palpan, que cuantos bienes en materia de enseñanza, de moral y de caridad están en la esfera ó al alcance y facultades del clero católico en Curazao, los prodigan con amor y benevolencia á cuantos los necesitan ó se prestan á recibirlos, sea cual fuere la religion á que pertenezcan, el sexo ó condicion de que estén investidos y la clase de donde procedan; de lo cual se desprende la consecuencia precisa de que están á la altura de los deberes sociales y relijiosos que les están encomendados, y que solo por esa monomanía anti-religiosa, anti-clerical y más que eso relajadora de las buenas costumbres, se puede entrar á sostener que no son útiles, indispensables y necesarios para la parte menesterosa y desvalida, que es la mayor parte de la poblacion, esa vigilancia, esos cuidados, esos socorros con que en todo el obispado colonial se distingue el clero católico. El mismo Mosheim que ha sido en su historia eclesiástica el censor mas injusto, intransigente y hasta calumnioso como espositor de los abusos y faltas del clero católico, habria tenido que confesar, que cuanto en materia de enseñanza, de caridad y de moral religiosa y social existe en las islas que están bajo este obispado, se debe á los sacerdotes que con viva fé, ardor y mansedumbre propagan y practican las doctrinas evangélicas, sin que en su condicion de hombres sometidos como todos á las flaquezas y miserias humanas, dejen de estar sujetos al impulso de las pasiones inherentes á nuestra naturaleza. ¡Dichosos los que como ellos pueden sobreponerse á toda tentacion!

En nuestros propósitos de ayudar á nuestros hermanos en Jesucristo á mantener viva la fé que deben inspirarnos los principios de amor, de mutua caridad y de espontáneo socorro, de los unos para los otros, en todos los casos de conflicto y necesidad tan frecuentes en la vida, en nada ni para nada hemos tomado ni tomaremos en cuenta la existencia, proceder y fines de tantas y tan eterogéneas sociedades, que con tan diversos nombres, bajo diferentes institutos y con variados y distintos fines se han venido y continúan estableciéndose en el mundo, compuestas de apóstatas ó miembros de todas las religiones, que obedeciendo á los sentimientos de su alma ó las creencias que de buena ó de mala fé les inspira á unos las convicciones de su entendimieuto mas ó menos ilustrado, á otros el odio y desarreglo de sus pasiones contra esta ó aquella religion ó secta, y en general los adelantos de lo que llamamos civilizacion, que la intemperancia y el lujo lleva á nuestra vanidad y orgullo, hasta hacernos creer que somos los llamados á darle á la sociedad una organizacion perfecta y provechosa. En éstos la persuacion de que pueden darle al mundo una direccion mas conforme con sus verdaderos intereses, en aquéllos un íntimo sentimiento de que solo ellos poseen el secreto de salvar la humanidad, en los otros la conviccion mas profunda de que la asociacion anti-relijiosa á que pertenecen es la que puede darnos á conocer la cuadratura del círculo y la direccion de los astros; pues nos basta ver la guerra que se hacen las unas á las otras, las múltiples divisiones y subdivisiones proclamando unas mismas sectas, diferentes principios y levantando escuela contra escuela, para mantenernos firmes en nuestras creencias católicas, que, como ha dicho la ciencia, convierte en niebla y en espuma todas las olas que levantan los huracanes para combatirlas.

———

Enumeramos el lujo entre las causas que impelen, acaso por debilidad de carácter ó falta de firmeza moral, aun á los hombres de ideas mas puras por el camino de la intemperancia, hasta sublevarse contra los saludables y salvadores preceptos de protejer al desgraciado y ayudar al desamparado, por que son muchos los economistas, publicistas y sabios filósofos, que sostienen, que cuando las naciones llegan á ese apogeo de lujoso esplendor en que apelan al epicurismo especulativo y práctico, para justificar los exesos del sensualismo y la corrupcion de las costumbres, se les hace insoportable la moral cristiana y aun mas el clero, á quien la Iglesia Católica somete á una sobriedad tan severa que les prohibe usar otro traje, ni gasten mas alimentos que los necesarios para mantener la decencia y la vida, por que lo supérfluo pertenece á los necesitados. Comprendiendo pues los hombres opulentos que al aplicar el sobrante de lo mucho que han adquirido al alivio de las necesidades de tantos prójimos desgraciados, no podrian satisfacer sus ficticias necesidades ó locuras de su enfatuada imaginacion, reniegan del cristianismo y del clero, que se empeña en llevar á su conciencia y á su yá enferma razon la persuasion de que Dios en cambio del talento de unos para adquirir, dió á otros hábitos de trabajo y de laboriosidad, preceptuando á todos el amor y socorro mútuo. Tan léjos llevan los mas célebres economistas los estragos del lujo contra la moral y el bien público que Dioz, Say, Esmite, Bastiat, Blanqui y Flores Estrada están de acuerdo con la doctrina del sabio Montesquieu, en que la existencia y engrandecimiento de las Repúblicas consiste muy principalmente en la igualdad de las riquezas y prácticas atemperantes del empleo que se les dé, razon por que Esparta debe tenerse como modelo al limitar en sus leyes la riqueza, prohibiendo todo gasto supérfluo, que ha sido siempre el camino que conduce á los especuladores con las rentas públicas á la feroz avaricia que alimenta el Despotismo.

La América en general ha venido á confirmar con los más tristes, fun

nestos y calamitosos ejemplos, apreciaciones tan exactas como dolorosísimas en sus consecuencias liberticidas, pues á ninguna otra causa que ese lujo fomentado por los exesos de una estúpida vanidad es á la que debemos, el que un caudillaje soez, ruin y en su generalidad sin otra educacion que la que dejan el merodeo y las matanzas en las guerras intestinas, haya llevado las locuras y fatuidades del orgullo por sus fratricidas victorias sobre los más honrado, inteligente y patriotas, no solo hasta la extincion de los derechos del hombre y de las garantías públicas, sino hasta la conciencia religiosa, constituyéndose de propia autoridad en amos y señores de honra, hacienda y vidas. La avaricia, gaje necesario y forzoso de todo poder absoluto emanado de la fuerza; pasion exterminadora de toda moral, de toda virtud, de toda religion, se ha adueñado de la voluntad, del espíritu y del ánimo de los más de los tiranuelos que han logrado adueñarse del Poder en las ricas comarcas é incipientes poblaciones de la América del Sur; y ésta es la razon por que no avanzan atrayendo á sus abundantes veneros de productivas riquezas, la sobrante poblacion, que nada puede arrancarle á las agotadas campiñas del viejo mundo. La avaricia, esa Hidra aterradora que forma del avaro un enemigo de Dios y aun de sí mismo, como nos lo enseñan frecuentes ejemplos, es el mónstruo que ha traido sobre nosotros la miseria y el servilismo, que pretendiendo espantarla exagerando imaginarios y fantásticos progresos, aumenta la insensibilidad é insaciabilidad, de los que estando en el deber jurado de protejer las desgracias y amparar al necesitado, han hecho profesion de acumular cuanto produzca el pais que dominan, aun cuando para ello tengan que arrancarle el corazon á sus propios hijos, si hay quien les diga que es de oro, pues el avaro aborrece á Dios por que le manda socorrer á su madre que se muere de hambre.

Como nosotros, lo ven, lo sienten y lo palpan los periodistas del viejo y del nuevo mundo, y sinembargo prefieren consagrar sus tareas, agotar sus recursos y malgastar su suficiencia intelectual en defender absurdos, sostener errores y aun herejías contra la Iglesia fundada por el verdadero Redentor de la Humanidad, á inocular en las costumbres los sentimientos de amor, de caridad y de justicia que son los únicos que harán posible la libertad, el órden y la paz. Esos ataques contra el clero pretestando defender congregaciones de tal ó cual carácter que nadie combate á no ser las unas á las otras entre ellas mismas, no reconocen otro orígen que el de llevar la corrupcion el desenfreno y la sensualidad al corazon de la juventud y de esa parte ignorante que formada en las creencias de sus padres aun temen á Dios y aman al prógimo. El clero ni puede desempeñar otra mision sobre la tierra que la de predicar el amor y la caridad, la fé y la esperanza, que fué la única que recibió del Divino Redentor, fundando á la vez los principios de la más absoluta justicia é igualdad que practicados harian imposible el dominio arbitrario del hombre sobre el hombre. Necesario es desengañarnos y persuadirnos que en vano proclamaremos esas bellas teorías sobre la libertad de obrar y de pensar sin sujecion á los preceptos que nos impone nuestra propia razon del santo temor de Dios y amor al prógimo, pues cuanto mas nos separe el orgullo y la vanidad de esos principios encarnados en nuestra conciencia y amalgamados con nuestros intereses, mayores serán los inconvenientes que tendremos que vencer para formar una familia, poniéndola á cubierto de los despojos, violencias y exesos que frecuentemente afiijen las sociedades humanas cuando se precipitan en el abismo de la corrupcion.

Bien nos enseña la historia que esas duras, frecuentes y asoladoras tiranías han surgido siempre proclamando todo género de libertades y muy especialmente la de conciencia y religion, por lo mismo que encuentran en la cristiana los grandes obstáculos que deben vencer para alcanzar la perdurabilidad, y sin duda que si todas las demas asociaciones ó sectas no se les sometieran servil y bajamente, con la esperanza de echar por tierra el inmovible edificio del catolicismo, el mundo todo donde impera su doctrina estaria libre de perturbaciones. La debilidad de nuestra humana condicion pronto se deja persuadir por nuestras ambiciones desordenadas, y á trueque de que un potentado, un príncipe ó una testa coronada figure en nuestras inventadas asociaciones le rendimos el culto que le negamos á Dios, levantando sobre nuestras exageraciones y humillaciones un tirano cuyos mas feroces actos y exesos tratamos de santificar. No pretendemos por eso hacer creer que la religion católica administrada por hombres, deje de incurrir en esos abusos y errores inherentes á nuestra naturaleza, pero sí que, puestas en prácticas las doctrinas evangélicas, ellas bastarian á salvar la humanidad, de las frecuentes calamidades á que nos somete la falta de fraternal amor, de recíproca caridad y de moralidad religiosa. La historia nos enseña que del seno mismo de la Iglesia han surgido ilustraciones y notabilidades levantando altar contra altar y proclamando las más absurdas herejías; se han hecho renegados solo por ambicion desmesurada, al mismo tiempo que los resultados nos persuaden que las obras de los hombres las pulverizan los mismos errores que les han servido de fundamento, por lo que ya dejamos dicho acerca de la que Dios levantó sobre la sólida roca del amor y la caridad. *La roca sin moverse, firme y fuerte, en niebla y en espuma la convierte.*

(*Ingezonden.*)

Correspondentie.

Aruba, 26 Juli 1885.

Heden had aan het noordelijke gedeelte van het eiland eene indrukwekkende plechtigheid plaats: de inwijding der nieuwe Kerk aan *den Noord*, die onder aanmoediging en met milde ondersteuning van Z. D. H. Mons. van Ewijk is opgericht.

Om die inzegening te verrichten was de Hoog Eerw. Pater H. J. Reijnen, Vicaris provinciaal der EE. PP. Dominicanen daartoe door Z. D. H. Mgr. H. J. A. van Ewijk Bisschop van Camaco en Apostolisch Vicaris van Curaçao gemachtigd, met Pastoor H. J. de Vries en Broeder Augustinus per schoener „Transit" van den Heer C. H. de Haseth, te dien einde welwillend afgestaan, van Curaçao overgekomen.

Op den feestdag der glorierijke H. Anna, Patrones der Oude en Nieuwe Kerk aan den Noord begon de plechtigheid der inwijding des morgens ten 9 ure.

Om den geloovigen gelegenheid te geven, die plechtigheid bij te wonen, hadden de Pastoors der overige parochien: der Oranjestad, van Sta. Cruz en Savonet de H Missen reeds vroegtijdig in hunne respectieve kerken opgedragen. Ook aan den Noord was reeds des morgens ten vijf ure een H. Mis gelezen, waarbij ongeveer 200 personen de H. Communie ontvingen.

Van alle deelen des eilands waren reeds vroeger vele Katholieken samengestroomd. Aan de hoogste steigers der uitwendig nog niet voltooide Kerk wapperden nationale vlaggen. Nadat de solemneele inwijding der Kerk van buiten en binnen onder het zingen van psalmen was verricht, werd het H. Sacrament in processie uit de Pastorie naar het thans geheiligde tempelgebouw overgebracht en begon de eerste plechtige Hoogmis, die door den Hoog Eerw. Pater Vicaris Provinciaal, geassisteerd door den Eerw. Paters A. van Baars, F. Helling werd opgedragen. Als cantores fungeerden de Eerw. Heeren H. J. de Vries, Pastoor te Barbe op Curaçao en A. J. van Koolwijk, Pastoor te Oranjestad op Aruba.

Na het Evangelie hield de Hoog Eerw. Pater Vicaris Provinciaal een zeer toepasselijke toespraak in de landstaal, waarin Z. Hoog Eerw. de plechtigheden der Kerkwijding verklaarde en vervolgens aantoonde dat onze Katholieke Kerken in waarheid godshuizen moeten genoemd worden omdat God ze tot zijn woonplaatsen heeft uitverkoren; en dat ze ook de huizen moeten zijn der Katholieken om er God te bidden en genaden te ontvangen.

De plechtigheden ten 9 ure begonnen, eindigden ten 12 ure; de Kerk was opgepropt, de hitte was groot maar niemand toonde eenig ongeduld; allen woonden de godsdienstoefeningen in de grootste stilte en ingetogenheid bij tot alles was afgelopen, en toen hoorde men onder die menigte slechts ééne stem die verzekerde dat men nog nooit aan den Noord een zoo schoone indrukwekkende plechtigheid had bijgewoond.

's Namiddags ten 4 ure geschiedden de plechtige vespers met Lof, welke gehouden werden door den Z. E. Heer de Vries, aan wien vooral de parochies van den Noord en Santa Cruz gedurende ruim 25 jaren, tot 1884, onschatbare zegeningen van Apostolischen ijver verschuldigd waren.

Moge de Eerw. Pater J. van Baars, Pastoor van den Noord, die zóó gezwoegd heeft om met geringe middelen een, in eenvoudig gothieken stijl ontworpen, Kerkgebouw daar te stellen; mogen zijne parochianen die bijna gedurende twee jaren zonder ophouden kosteloos alle materialen hebben aangevoerd, de voldoening hunner werkzaamheden genieten en zich nog lang in het bezit van deze eenvoudig schoone Kerk verheugen!

Moge het eerste H. Misoffer, dat in de nieuwe Kerk van den Noord op den Feestdag der H. Anna is opgedragen, strekken tot geestelijken en tijdelijken zegen der parochie en van alle bewoners van ons eiland Aruba!

DE „HUGOLATRIE."

Bij de alleszins juiste waardeering van de strekking der officieële vergoding van Victor Hugo geven wij een „bloemlezing" van de ergerlijk opgeschroefde, aan waanzin grenzende lofliederen, door Eugène Veuillot, den tegenwoordigen hoofdredacteur van den *Univers*, in de niet-katholieke pers gegaard.

Wij beginnen met den *Télégraphe*, een republikeinsch blad, dat bijzonder in de gunst van De Freycinet [den minister-president] heet aangeschreven te staan. Daarin, onmiddellijk onder den titel *Soleil couché* (ondergegane zon), komt de volgende godslasterlijke vergelijking voor.

„Toen de god Pan (een afzichtelijk wangedrocht uit de fabelleer) stierf, was de natuur in rouw gedompeld. De dood van Jesus, verscheiden eeuwen daarna, is de *weêrkaatsing* van den rouw-regenboog, die zijn zwarten boog van het Oosten naar het Westen kromt. Men moet thans teruggaan tot deze *groote mythen* (fabels), om een beeld voor den *nieuwen rouw der aarde* te vinden; men moet teruggaan tót het voorhangsel van den tempel en tot de snikken der bosschen!

"Welke andere naam past voor den ontzaglijken dichter, die is heengegaan, tenzij die van den *god*, die, voor de ouden, de wereld *in een kort begrip samenvatte en belichaamde?*"

De schijver van deze dollemanstaal gaat op eenzelfden toon voort. Hij verheft in Hugo tot god den *geheiligden Pan der gedachte;* hij vertoont de menschheid, den god op *zijn wagen van palmen en zilver* volgende en zich in den stoet doende vertegenwoordigen door "alle steden, alle natiën, alle landen"; hij kondigt bovendien aan, "dat het gemompel der menigte het gevoel zal geven van de koeltjes, die van de weiden en golven overwaaien". — Hum, doet Veuillot opmerken, dat vereischt een onderzoek.

Van nagenoeg gelijk gehalte, alleen verschillend in den vorm, is de hulde, door andere republikeinsche en radicale bladen aan de assche van den dichter gebracht. Zelfs de meest gematigden, die hem geen goddelijke attributen toekennen, zien in hem zooveel groots en verhevens, dat hij minstens in de menschheid een aparte en eenige plaats inneemt. De bedroefde burger, die, zich tot den *Rappel* richtende, verlangde dat bij inschrijving een altaar voor den god Hugo zou worden opgericht, resumeerde in zijn eenvoud wat hij in de bladen gelezen had.

Sommigen zelfs oordeelden nog te weinig te doen met van hun meester een godheid te maken. Zoo snikte o. a. de dichter *Ratisbonne:* "Men zou niet geweend hebben, zoo hij *slechts* een God ware geweest." Andere leerlingen en vrienden echter meenden er zich toe te kunnen bepalen. Mad. *Quinet* gaat zelfs zoo ver, van den grooten man niet meer te zeggen dan: "Die hartelijke goedheid en die blik, zij deden in zijn tegenwoordigheid den God vergeten,"

Ook de grootste sceptici, de koudsten hebben zich warm willen maken en den ontroerde gespeeld: "Algemeene rouw, universeele rouw," riep Maret in zijn *Radical* uit, en voegde er aan toe: "Men zal om deze lijkkist slechts de snikken van Frankrijk hooren, en het heelal zal zich eerbiedig neerbuigen."

Rochefort resumeerde de godheid in den gelegenheidstitel "de groote amnestiëerder."

De *Nation* zei: "Victor Hugo was de verpersoonlijking van het moderne geweten"; en verder: "Als Victor Hugo in het graf daalt, is er iemand minder in Frankrijk"—wat ongetwijfeld tintelt van waarheid.

De *Matin* verklaarde: "Victor Hugo heeft de universeele gedachte geformuleerd en de menschen geleid gelijk de herder zijne kudde."

"'t Is niet slechts een nationale rouw, 't is een rouw voor de *menschheid.*" Aldus de *Mot d'Ordre.*

De *Justice* treurde: "De slag heeft in de geheele wereld weerklonken...... De reus van het woud is gevallen, de wereld in doffe verslagenheid achterlatende over de breede leegte, welke hij met zijn schaduw bedekte."

De *Gagne-Petit* spreekt van "koning Hugo, als pendant voor koning Voltaire."

De *République française* verzekert dat "de geheele beschaafde wereld rouw zal dragen." — "Victor Hugo," gaat ze voort, "heeft voor de Republiek millioenen soldaten doen opstaan," voorts "legioenen mannen" en eindelijk "legers burgers." Verder herinnert zij aan wijlen haar hoofdredacteur Gambetta, "dien de dichter zóózeer had liefgehad en bemind." Veuillot verklaart, dat de *République française* zelve er niets van gelooft.

De *Opinion* roept in enthusiastische ontroering, of met ontroerd enthusiasme, uit: "Zijn naam zal vele lange eeuwen de verbeelding der menschen vervullen, en de jeugdige meisjes doen droomen, als de schaduw des avonds van de heuvelen daalt." — Dat zal dus een droomerig geslacht in de toekomst geven.

Een paar gedachten uit de redevoering van rouwbeklag, door Brisson in de Kamer gehouden — waarin o. a. gezegd werd, dat de brieven niet alleen rouwen, maar ook het vaderland, de menschheid, een ieder die spreekt en denkt in de geheele wereld, en dat de kleinen en armen Hugo's naam liefhadden en vereerden, wetende dat deze groote man *hen allen droeg in zijn hart* — worden teruggevonden, maar in duidelijker vorm in *Gil blas.* Men hoore slechts: "Niet alleen de dichters, de schrijvers, de kunstenaars, de denkers verliezen in hem een vader, maar ook de armen, alle lijdenden, alle kleinen, alle ellendigen, geheel het volk, welks wonden hij verbond en kuste."

De redacteur slaakt een geheele kolom van dergelijke droeve zuchten en breekt dan af, niet omdat hij alles gezegd heeft, maar "omdat *de tranen hem verstikken.*" — De met tranen doorweekte kopij moet voor de zetters wel moeielijk te ontcijferen zijn geweest.

Het poëtische gekerm der pers wekte natuurlijk den naijver der geletterden en kunstenaars van elken rang. Een ieder had iets roerends, iets aangrijpends, iets nieuws te zeggen. Wij laten hier eenige dier dwaze ontboezemingen volgen. "Franschman geboren, is hij als burger der menschheid gestorven." — "Kampioen der werklieden, apostel der wereldlijke beschaving en vrijheid." — "Hij verdiende uit het onzekere leven over te gaan in de onsterfelijkheid." — "Lichtzuil." — "De Franschman van het menschengeslacht." — "Vuurtoren van vrijheid." — "Alle boeren, zelfs ongeletterden, beweenen hem." — "Het meest theatrale genie dezer eeuw." (Daarmede althans kunnen wij vrede hebben). — "Souverein van den berg der wetenschappen."

Men begrijpt, hoe moeielijk al die kleine Hugo's — want een ieder heeft zijn best gedaan, om in den stijl van den meester te schrijven — het den officieelen redenaars hebben gemaakt om in hun lijkreden nog nieuwe qualificatiën en hyperbolen uit te vinden. De voorraad was letterlijk uitgeput.

Het zoeken naar enthusiasme heeft verscheidenen ook leelijke parten gespeeld. Zoo werd o. a. door een bewonderaar "de verplettering van Frankrijk in 1870" verge-

.. "bij den dood van den *vader des vader*-.. in 1885," over welke beide slagen de .. bewonderaar *eenzelfde smart* gevoelde. .. ander wilde, dat de kinderen van *alle* ..enteescholen van Frankrijk de begrafe-.. zouden bijwonen. Een dolzinnige Ita-.. noemde "Garibaldi en Victor Hugo ..ders door het genie en door hun onster-..lijk werk."

..lfs kinderen zijn er voorgespannen, om .. te huilen — natuurlijk met droge oogen, ..getuige een brief in den *Rappel* van de-.. inhoud: — "Vergun een arm klein ..isje, u haar smart te betuigen!.... Met .. geheele wereld beween ik den grooten ..ader, dien de geheele wereld *liefhad*.

"Een meisje van negen jaren, die *als* ..*pel den zegen van grootvader is gaan* ..gen."

"*Ik beween hem.*" — Arm weesje!

Ten slotte nog een paar voorstellen, ge-..d en al in den geest van het boven-..nde: De *Ligue*, het organ van den ..tischen Audrieux, oordeelde, dat men .. lijk van Victor Hugo niet definitief ..het Pantheon moest bijzetten. Zijn plaats .. in de *Notre Dame* (!), niet in de ..t (de *Ligue* eerbiedigt op haar manier .. godsdienst), maar "op het platform .. crypte tusschen de twee torens. Wel-..ealijsting".... enz. En zoo dit schoo-.. denkbeeld niet kon worden verwezen-..t, dan moest men ten minste op die plek .. standbeeld van den dichter doen ver-...

Een correspondent van den *Rappel*, niet ..veleischend, stelt zich met het Pan-.. tevreden, doch gruwt van de sombe-..achtige crypte. "De lijkkist van Vic-.. Hugo," zegt hij, "moet in den tempel ..staan, onder den koepel, in de plaats .. het hoofdaltaar, goed verlicht, goed ..het gezicht zooals het den *God-licht*-..*ger* toekomt."

Een derde wil dat de lijkkoets, die het ..elijk overschot zou overbrengen, als ..isch monument, met eerbied bewaard .. "te Versailles of te Trianon."

..halve deze reliquie van dezen "hei-..der vrije gedachte" zijn er nog ande-.. De *Rappel* heeft tot dien rang alle ..en verheven der klimopranken, die .. muur van het huis, waar Hugo woon-.. bedekken. Tot dit denkbeeld werd het ..acht, doordien een "*jeugdige* vrouw" .. blad heeft afgeplukt, om er zich schrei-.. mode te verwijderen. Als een *oude* ..w hetzelfde had gedaan, zou dit wel-..t voor het blad niet hetzelfde zijn ge-...

Wij eindigen met in dezen bonten "bloe-..krans" zelven een bloempje te steken, ..n *style à la mode*:

"De arend der vrije geesten is wegge-.., en zijn jongen zitten in hun nest ..vergeefs naar geestesvoedsel te gapen — ..*prit est mort!*"

.. Zou voor een statisticus niet onbe-..gelijk zijn, te berekenen hoeveel tranen .. den dood van Victor Hugo in de we-.. zijn gestort. Hoe jammer, dat men ..niet gestolten heeft kunnen opvangen, ..deze gevoelsparelen aaneen te rijgen tot .. "krans der menschheid."

Noticia.

..pi dia pasar caba nos a priminti di pu-.. historia di Lourdes, koe Ipi a man-.. loena di October di anja 1884. ..adornan di milagro lo haci nos un .. grandi si nan por doena prueba koe, ..koe nos ta bai conta, no ta berdad.

COBI.

UN PLEGADOR.

Un Historia di Lourdes.

..nçois Macary, un schrijnwer-.., tabata un hoben biboe. E ta-.. masjar gracioso den su com-..cion i masjar haridor. Den po-..tempoe el a pasa Francia pa sin-.. ofici na Nantes, Kamerijk, ..seille i Lyon. E tabata masjar ..toe i no a dura muchoe koe é .. tabata baas.

..e bon trahador i amigoe, e .. stima trabao i pleizier tambe. .. di a saca toer su sabidu-.. di *Romans* i *Courant* maloe, .. tabatin ningun sintimentoe di ... E tabata kere, k'é por a ..a masjar sosegar.

.. tantoe k'é tabata camna den .. mas liber é tabata bira den ..era di pensa. Misa é no ta-... Nunca é tabata canta Sal-.. ma wel mal cantica.

Si un of otro muher religiosa, koe tabata mira pa su coeminda, tabata papia coenéle di oracion, é tabatin pa respondi: "trabao ta oracion", ma nunca es palabranan a haciéle corda riba es otro berdad: "oracion ta trabao."

Biboe di naturaleza é no por a wanta flogedad ni moderacion den cos di Religion, ni den ningun cos mes. Den poco tempoe François tabata mitar indiferente, mitar enemigoe. For de rest é tabata un balente jonkman i, es koe ta berdad mester ta papiar, é tabatien bon cabez i bon coerazon. Sin complement, beleefd, franco, gracioso den su combersacion, manera Francésnan di Provincia di Zuid sâ ta, e tabata bon ricibir na toer camina. Toer cos grandi i bon tabata haci masjar impresion riba diéle. E tabatin compasion coe disgracia di otro, semper prontoe pa saca su braza fuerte pa juda zwaknan i pa sisti pobernan di es poco k'é tabatin.

Ma tambe é tabata rabia masjar liger, i bira furioso mes. Di mínima cos, un of otro harment stompi, un kwasji den un tabla tabata hacié grita di rabia, i cada gritoe tabata un vloek, un maldicion of un blasfemia. No tabatin un winkel camina hende tabata vloek mas, manera winkel di François Macary.

Ora François, despues di a sinja su ofici ocho anja largoe di un stad na otro den su perfeccion, a bini na anja 1833 na Lavaur, camina el a nacé [un stad di siete of ocho mil habitante], el a keda tantoe cristian ainda; pa casa segun regla di Sacramentoe di matrimonio.

Promer koe nos ta bai mas aleuw, nos kier observa akí koe François, apesar k'é tabata kere koe no tabata noder, koe ni é mes ni ningun homber tabata religioso, tabata para arriba, i duroe mes koe muhernan tabata religiosa. I ora koe nan tabata papia coené riba cuenta di religion, i moenstré su mal principio, é tabata defendé su curpa di un manera koe nunca hende por a corda.

"Tempoe koe mi tabata bai school," asina é tabata responde bao di bofon, "ma sinja den mi les di lenga, koe palabra religion ta di género femenino, i no di masculino."

"Ma si manera bo ta bisa, religion ta bon pa muher, ¿pakiko é no ta bon pa homber? i ¿pakiko bo mes no ta practica bo religion?"

"Pasobra un chemis ta para un muher bon, boenita, (fini), ¿mi mestoer bisti un chemis p'esai?, — ta mescos."

Berdadero motiboe scondir bao di es gracianan laf, tabata es-akí. koe François tabata comprende koe di muhernan religiosa ta bini bon esposonan, manera é mes a haja di sabi na toer su biaha, i koe no ta 'sina coe damsnan sin religion.

Poco tempoe despues k'el a bolbe na Lavaur, el a casa delanti Altaur coe un moza religiosa, pober ma como ún destinar di su felicidad. E moza tabatin bon coerazon, boenita manera. Un anochi, nobo casar noemа, k'é tabata keyer coenéle bao di paloenan luna clar, é muher tabatien un combersacion religioso coenéle, pasobra é tabata masjar debota, i p'e via, é tabata traha pa gana François pa Iglesia. Ma François a corta su palabra i bisé: "Mi bon Virginia, mi ta stimá bo masjar i bo ta preek boenita.... ta falta poco mes boenita koe sjon Pastoor. Ma koe mi no ta bai misa ni tende predicaci, mi ta kere koe ta pasobra mi no ta gusta predicaci. Trece e predicasi na cas, no ta sirbi. Mi tin mi ideanan, i no tin hende pa kita nan; é ideanan ta firme manera mi coerazon, koe ta di bo, mi duci! Keda contentoe coe esai, stimá mi tambe, ma no preek. No hera di forzami pa mi kere ni pa mandá mi misa, confesa ni cumpli coe Cuaresma; no busca pleitoe den cas pa pone orden riba mi, i pa haci coe mi manera bo kier; ta na mi koe bo mester ta obedecidoe; asina lo bini desunion den nos, i por fin lo mi no por wanta religion mas ni den muhernan...."

Pobercita Virginia taba jora. "A caba", François dici, "no papia mas riba di esai", i el a brazé.

"Si na bo idea mi no tin basta religion, bo tin di sobra. Bon Dios no ta perde nada, ni mi tampoco. Cada un tin su trabao den cas, mi alma. Lo mi traha pa bo, i bo lo reza pa mi. Pa bo mi fatiga i mi sodor, i pa mi bo oracion."

Virginia tabata sabir. E tabata comprende (es koe poco muher ta comprende) koe un homber no ta comberti forzar ni coo muchoe papiamentoe, koe ta mas peligroso koe bon, ma coe pacienci, coe birtudnan cristiana practicar na cas, i coe oracion continuo, koe no ta stop di bati na porta di cieloe. Virginia tabata warda e duele den su coerazon i no kier a papia mas riba es cuenta. "Lo mi keda ketoe, asina el a bisa den dié mes. Mi kier reza i spera ora di Dios su gracia. Mi kier drecha mi mees ainda i haciele feliz — esaki lo ta mi predicaci!" I François Macary tabata fortunar.

Ma fortuna ta un páhara debota. No a cohé, k'é tabata boela bai, i disparce den blaatji di paloenan. I por desgracia asina mes a bai coe fortuna di François.

(*E ta sigi*).

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

(Bekendmakingen).

Gouvernements-Secretarie.

Curaçao, den 30n Juli 1885.

Bij de op den 21n dezer maand op *Aruba en Bonaire* gehouden verkiezingen van Landraden is herkozen op het eerstgemeld eiland de Heer *J. N. Oduber*, met *acht* van de *negen* uitgebrachte stemmen, en op het laatstgemeld eiland, de Heer *C. L. Neuman*, met *drie* van de *vier* uitgebrachte stemmen.

Met ingang, van 1o. Augustus1885:

1o. De als maréchaussée der 2e. klasse bij de brigade alhier gedetacheerde infanterist *Pieter Croese* naar het Garnizoen teruggezonden.

2o. De persoon van *Johannes Godfried Wagenaar* benoemd tot maréchaussée der 2e. klasse bij de brigade in de kolonie.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

— Donderdag ll. heeft de Kamer van Koophandel en Nijverheid eene openbare zitting gehouden, waarin het Rapport werd vastgesteld, dat aan den gouverneur over de voorstellen betreffende het opnemen van Curaçao in het wereldtelegraafnet ingezonden zal worden.

— Woensdag ll. geschiedde de plechtige aanneming der kinderen in de parochie v. St. Rosa, 54 jongens en 44 meisjes hebben op dien dag hun eerste H. Communie gedaan.

WOENSDAG jl. is alhier de Eerwaardige Zuster **Magdalena** in den Heer overleden. Gedurende bijna 30 jaren was de overledene een waardige dochter van den H. Franciscus, en 25 jaren lang arbeidde zij vol ijver voor het welzijn der R. K. Curaçaosche Weesmeisjes.

Reverenda Sœur **Magdalena**, koe 30 anja largoe tabata bistir coe habyt di Sœurnan di San Francisco, a moeri dia Razon pasar den di Senjor. Dios descanza e Rev. Sœur **Magdalena**, koe su bida duranti mas di 25 anja, tabata consagrar na obranan di caridad pa nos huérfanan Católica di Curaçao.

R. I. P.

DINSDAG a. s. den feestdag van den H. Dominicus zal in de H. Rozenkrans-kerk op Pietermaai des morgens ten 7½ door Z. D. H. Mgr. H. J. A. van Ewijk eene H. Mis gepontificeerd worden. 's Avonds ten 6 ure is er Pontificaal Lof, waaronder de feest-predicatie door Mgr. F. E. C. Kieckens, Kamerheer van Z. H. den Paus, zal gehouden worden.

— DIA MARTIS, koe ta bini, ta fiesta di San Dominico. E dia-ai, mainta 7½ or. Su Ilustr. Señor Obispo lo ofrece den Iglesia di Pietermaai un Misa pontifical. 6 Or di atardi lo tin Alabanza pontifical també coe predicaci di Mgr. F. E. C. Kieckens, Cam. di Su Santidad.

BUITENLAND.

ROME.— De regeering heeft besloten dit jaar op minder uitgebreide schaal tusschen leger en vloot oefeningen te doen houden. Vooral moet zulks wel wenschelijk zijn voor de Marine: immers er zijn in Italië zee-officieren die meer aan wal dan aan boord zijn, en sommige admiraals hebben in geen jaren de zeelucht ingeademt.

MADRID.— „El Ancora" maakte onlangs melding van een opmerkenswaardig feit, dat nl. aan eene dame te Madrid de som van 13,000 pesetas ter hand gesteld werden welke haar ontvreemd waren, doch onder biechtgeheim, aan een priester van San Sebastian voor haar teruggegeven werden

De Cholera en de Wetenschap.

Eenige weken geleden hebben onze lezers het bericht gelezen, dat dr. Domingos Freire te Rio Janeiro proeven van inenting genomen heeft tegen de besmetting van de *Gele Koorts*. Reeds langen tijd trachtten onderscheidene mannen van uitnemende wetenschap een dergelijk middel te ontdekken om de verwoestingen der *Cholera* tegen te gaan. In Spanje was het dr. Ferran, die in den laatsten tijd duizenden zijner landgenooten tegen de vreeselijke ziekte wilde verdedigen. Volgens eenen staat, door hem aan de Regeering overgelegd, heeft hij van 1 tot 8 Mei jl. 7128 personen een- en 3011 personen twee maal tegen cholera ingeënt. Al deze menschen behoorden tot de bevolking van Alcira, dat 16.000 zielen telt. Van de eersten werden 7 personen ziek en stierven er 2; van de laatsten niemand. Onder de niet ingeënten werden in denzelfden tijd 73 personen door cholera aangetast, en hiervan stierven er 39.

Zooals het met de uitvinding en toepassing van bijna elke wetenschappelijke ontdekking geschied, gebeurde het ook in Spanje. In weerwil van de meest gunstige resultaten zijner „ontsmetting" ondervond dr. Ferran veel tegenwerking, bespotting en, zelfs van den kant der Regeering, een officieël verbod om met zijne onderzoekingen voort te gaan. Dit laatste meldde ons de Londensche „Standard".

Daarentegen luidde in de „Indépendence" het bericht, dat onderscheidene geleerden, o. a. de beroemde *Pasteur*, Ferran met zijn goed geslaagde proefnemingen geluk gewenscht hebben. 't Is totaal onmogelijk schrijft zeker blad, uit al die tegenstrijdige berichten de waarheid op te visschen."

Mocht het evenwel waar zijn, dat *Pasteur* zijne stem ten gunste van dr. Ferrans uitvinding heeft doen hooren, dan ware de zaak van den Spaanschen geneeskundige gewonnen. Immers wat tegenwoordig generaal von Moltke is op het gebied der Krijgswetenschap, dit geldt dr. Pasteur op dat der geneeskunde. In eene redevoering, uitgesproken den 12 Februari 1885 bij gelegenheid van de oprichting der wetenschappelijke Vereeniging „*Scientia*", waarvan Pasteur zelf president is, werd deze groote man door dr. Ch. Richet, directeur van de *Revue Scientifique*, met niemand minder dan met Napoleon vergeleken. Wat bij Frankrijks eersten Napoleon de woorden: *Marengo*, en *Jena* in herinnering brachten en opwekten, datzelfde gevoel van glorie ondervindt dr. Pasteur als de woorden „*Fermentation! Contagion!*" weerklinken; terwijl de hoogste roem van dien geneeskundige zijne vaccinatie is, en op het gebied der wetenschappelijke overwinningen met den veldslag van Austerlits gelijk staat. Nog eens, wanneer een dr. Pasteur dr. Ferran met diens uitvinding gelukwenscht, dan zijn de bespotters en kleingeestige benijders van den laatste meer dan voldoende gestraft, en zal de wetenschap over de politieke kuiperijen, welke de toepassing van dr. Ferrans uitvinding in den weg staan, eindelijk ook wel zegevieren.

Engeland.

Men zegt wel eens: „goed begonnen half gewonnen" en op de waarheid van dat spreekwoord valt ook niet het minste af te dingen, maar waar is het ook dat het eerste optreden van Lord Salisbury volstrekt geene halve overwinning mag hee-

ten; want de nieuwe premier heeft het onlangs in het huis der Lords eerlijk verkorven. Hij wilde namelijk niet bekennen, dat hij gaarne Minister was; nu dat was ook niet noodig, maar evenmin was het geoorloofd, dat hij der waarheid te kort deed. Nu zal Lord Salisbury wel niet met voorbedachten rade onwaarheid gesproken hebben, doch het feit ligt er en de *Daily News* maakt de ondeugende opmerking dat het geheugen van den premier ten gevolge van de drukke bezigheden der laatste dagen wellicht een weinig van streek is geraakt.

Toen Salisbury toch de beweegredenen uiteenzette, die hem hadden aangespoord de zware taak der regeering op zich te nemen, verstoutte hij zich te beweren, dat Gladstone definitief zou geweigerd hebben te blijven, en dat deze weigering, gevoegd bij de vrees dat langer dralen nadeelig op den Staatsdienst kon werken, hem (Salisbury) hadden doen besluiten, zich met de vorming van een kabinet te belasten. Het *Daily News* nu protesteert in krachtige bewoordingen tegen de bewering, dat Gladstone zou verklaard hebben in geen geval te willen blijven en verzekert dat de oude ex-premier, op eene vraag van H. M. des betreffende 11 Juni gesteld, dus nog vóór 't aannemen van het ontslag, geantwoord heeft, dat het mislukken van Salisbury's pogingen de besluiten van het kabinet altijd grootelijks zouden wijzigen; dus volstrekt geene weigering.

Daarenboven heeft Gladstone, volgens genoemd blad, eenige dagen later, andermaal verklaard, dat hij ingeval Salisbury het niet kon klaar spelen, bereid zou zijn om aan te blijven. Ook Lord Granville heeft die bewering van Salisbury gelogenstraft en men moet dus met het *Daily News* wel aannemen, dat Salisbury een oogenblik door zijn geheugen in den steek is gelaten.

Volgens gewoonte heeft lord Salisbury aan de verschillende mogendheden het optreden van zijn kabinet medegedeeld, doch aan den Engelschen ambassadeur te Petersburg heeft hij bovendien eene nota gezonden, bestemd voor den heer Von Giers, waarin hij hem het verlangen te kennen geeft om de onderhandelingen in zake Afghanistan, die door den val van het kabinet Gladstone een oogenblik onderbroken zijn, te hervatten.

Ongetwijfeld wekt het niet weinig de nieuwsgierigheid wat Rusland daarop zal antwoorden.

Het katholiek comité te Parijs, onder voorzitterschap van den Senator Chesnelong, heeft het plan opgevat, om, in aansluiting bij het krachtig protest van den kardinaal-aartsbisschop, een monumentaal beeld der H. Genoveva, patrones van Parijs, op te richten. Iedereen zal zijne kleine bijdrage van 5 cent daartoe kunnen schenken; het moet eene manifestatie worden van de Parijsche bevolking.

Atheisme en Republiek!

Deze twee zaken zijn zoo nauw aan elkaar verwant, zegt de *Salut publique*, dat elke republikeinsche vereeniging ook eene atheistische vereeniging zou kunnen heeten.

Te Lyon bestond een genootschap van jongenlieden onder den naam van „republikeinsche jeugd." Daar deze verlichte heertjes evenwel van oordeel waren dat het woord „republikeinsch" te weinig uitdrukt, hebben zij besloten hunne vereeniging in 't vervolg te noemen „Atheistische socialistische jeugd."

Van dien oogenblik af aan dragen zij het hoofd veel fierder in de hoogte.

Te San Francisco is een man ontdekt, die aan weerszijden van het hoofd twee ooren heeft. Hij verbeeldt zich met alle vier ooren evengoed te kunnen hooren.

Wat moet die man een verbazend fijn gehoor hebben en wat zal hij zich kostelijk amuseeren, als hij eene uitvoering van een of andere muziek-of zangvereeniging bijwoont. Hij zal dan wel *geheel* oor zijn!

Jammer dat de man geen onderwijzer of kapelmeester is; in het eerste geval zou hij dan voor orde en stilte in de klas; in 't andere voor zuiver zingen en spelen en bijgevolg voor schitterende uitvoeringen kunnen zorgen.

Den president Grévy werd voor eenige tijd eene kleine verrassing bereid. Hij verleende nl. audiëntie aan een priester, die, eenmaal president eener republiek is geweest; maar zich van die taak honderdmaal beter kweet dan Grevy. Die staatsman was Mgr. Meriño, eertijds deken van de Kathedraal van St. Domingo, en onlangs door den Paus tot aartsbisschop dier stad verkozen. Gedurende ruim 2 jaren is hij president der republiek van St. Domingo geweest, en is nu door zijne regeering met gewichtige zendingen bij verschillende gouvernementen in Europa belast. Tijdens zijn presidentsschap heeft Mgr. Meriño vele heilzame hervormingen in de republiek St. Domingo tot stand gebracht. Handel en nijverheid hebben eene hooge vlucht genomen; 's lands defensie is aanzienlijk versterkt, de school-quaestie naar recht en billijkheid geregeld; kortom de republiek St. Domingo kon toen een model staat worden genoemd. En dat alles is men verschuldigt aan een van die lieden, die door de heeren liberalen voor dompers en achterlingen worden uitgekreten.

OVERLEDEN op Zondag, den 26 Juli, in den ouderdom van ruim 67 jaren, onze geliefde vader **Hendrik M. Ellis**, gepensioneerd Hospitaalmeester.

Voor de vele bewijzen van deelneming, ontvangen bij de ziekte en bij het overlijden van onzen geliefden Vader, betuigen wij onzen hartelijken dank.

Namens de familie,
J. H. M. ELLIS.
Curaçao, 31 Juli 1885.

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, 14, Julio 1885.

Azúcar. — (Mercado firme).			
Cuba-Mascabado	4¾	@	5¼
idem Centrífugo	5¼	@	6¼
Ptº Rico	4 13/16	@	5 7/9
Aloe	5¼	@	6
Brazilete.			
Delgado	$ 20	@	25
Grueso	$ 25	@	30
Café. (Existencia 43,400 sacos. Mercado quieto).			
MARACAIBO.			
Trujillo	7½	@	8¼
Boconó	7¾	@	9
Mérida	9	@	11
Cúcuta	9	@	10
Clases extra	10½	@	12
SABANILLA. (Mercado quieto).			
Ordinario	8	@	8½
Regular	9	@	9¼
Bueno	9¾	@	10½
Superior	10½	@	11
Clases extras	11½	@	13½
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Ptº CABELLO. (Existencia 14.000 sacos. Mercado quieto).			
Trillado	7½	@	8½
Descerezado	9¾	@	10½
CORO	7	@	7¾
CIUDAD BOLIVAR	8	@	11½
Bálsamo Tolú		@	30½
Bálsamo Copaiba	28	@	30
Cueros de chivo. (Quieto.)			
Coro escojidos 1ª		@	57½
Coro escojidos 2ª		@	37½
Coro escojidos 3ª		@	37½
Maracaibo		@	31
Rio Hacha sin los pequeños		@	35
La Guaira & Ptº Cabello	30	@	31
Cueros de venado. (Firme.)			
Orinoco		@	21½
La Guaira		@	23
Ptº Cabello		@	22
Cueros de Res. (Mercado quieto).			
Dulces La Guaira		@	17½
„ Ptº Cabello	18¼	@	18¾
Salados		@	14½
MARACAIBO.			
Dulces		@	17½
Salados	13	@	13½
SABANILLA, sin escojer	16	@	17
BOGOTÁ. idem		@	19½
RIO HACHA, sin escojer		@	14½
ORINOCO, sin escojer		@	19½
Pto. PLATA		@	14½
Caucho. (Mercado Quieto).			
Pará fino	62	@	63
„ ordinario	44	@	45
Cacao. (Mercado quieto).			
Maracaibo	26	@	28
Carácas	16	@	17½
Dividivi de Curazao.			
(Sin demanda)	$ 40	@	45
Maracaibo	30	@	35
Hueso. (por 2,000 lbs.)		@	26.00
Lana. (Quieto)	9	@	11
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	46	@	48
de Stº Domingo. „ „	43	@	45
Palo de Mora. (Mercado firme.)			
Maracaibo	17.00	@	18.00
Sabanilla	19.00	@	20.00
Zarapia. (Quieto.)		@	1.15

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.18½.

Sobre Lóndres Letras Banqueras á 3 d | v	$	@	4 86½
id. „ „ .. 60 ..	..	@	4 84½
Sobre Paris, „ „ .. 3 ..	frcs	@	5 16¼
id. „ „ .. 60 ..	..	@	5 18¾
Sobre Hamburgo „ „ .. 3 ..	M.	@	95⅛
id. „ „ .. 60 ..	..	@	95¼

MOVIMIENTO MARITIMO.

(*De la Oficina-Maritima*).

ENTRADAS.

Julio 26.

Goleta holandesa *Annie*, de Saba via Bonaire, carga: cebollas y patatas.

Goleta holandesa *Brillante*, de La Vela de Coro, en lastre.

Goleta venezolana *Gran Canal*, de La Vela de Coro, carga: huesos.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, de Aruba, en lastre.

Julio 27.

Goleta venezolana *Perla*, de Maracaibo, carga: panelas.

Balandra venezolana *Estrella*, de Pto. Cabello via Bonaire, carga: cal.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Julio 28.

Vapor de guerra holandés *Bonaire*, de Bonaire.

Vapor aleman *Silesia*, de Cartagena.

Balandra holandesa *Zephyr*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Julio 29.

Balandra holandesa *Flor de Mayo*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Balandra holandesa *Marie*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Julio 30.

Goleta holandesa *Favorita*, de Bonaire, carga: dividive.

Balandra venezolana *Silfide*, de La Vela de Coro, carga: huesos.

Julio 31.

Goleta holandesa *Essex*, de Bonaire, en lastre.

Goleta holandesa *Transit*, de Aruba, en lastre.

Balandra holandesa *Toevlucht*, de Aruba, carga: aloë.

Balandra holandesa *San Juan*, de Bonaire, carga: carbon y chivos.

Balandra venezolana *Aurora*, de Pto. Cabello, carga: frutas.

Balandra venezolana *Calypso*, de Pto. Cabello, carga: papelones, frutas y café.

Balandra holandesa *Zilia*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Balandra holandesa *Marie*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Balandra holandesa *Amistad*, de Bonaire, carga: carbon y leña.

Balandra inglesa *Bismark*, de Bonaire, en lastre.

Agosto 1º

Vapor americano *Maracaibo*, de Maracaibo, con carga para Nueva York.

Goleta holandesa *Arend*, de Aruba, carga: aloë.

Balandra holandesa *San Pedro*, de Pto. Cabello, carga: cal.

SALIDA.

Julio 26.

Barca americana *Rebecca J. Moulton*, para Nueva York.

Goleta holandesa *Cleopatra*, para Maracaibo

Goleta venezolana *Julia*, para Barcelona.

Goleta venezolana *Antonia*, para Maracaibo

Goleta venezolana *Guillermina*, para Barcelona.

Julio 27.

Goleta venezolana *9 de Agosto*, para La Vela de Coro.

Goleta holandesa *Brillante*, para La Vela de Coro.

Balandra holandesa *Phenix*, para Bonaire.

Julio 28.

Balandra holandesa *Caweta Christ*, para Bonaire.

Julio 29.

Vapor aleman *Silecia*, para Pto. Cabello, La Guaira, Mayagüez, Ponce, San Tomas, Havre y Hamburgo, carga: 150 sacos dividive, 295 cueros de res, 620 bultos de aloe, *fl.* 50,000 en plata.

Goleta venezolana *Maria Isabel*, para La Guaira.

Goleta venezolana *Carolina*, para La Vela de Coro.

Balandra venezolana *Estrella*, para Bonaire.

Julio 30.

Goleta venezolana *Guaireña*, pª La Guaira.

Julio 31.

Barca inglésa *Curaçao*, para la costa de ésta y seguirá directamente para Nueva York.

Goleta venezolana *Favorita*, para Sabanilla.

Goleta holandesa *Gouverneur van den Brandhof*, (paquete) para San Tomas, San Eustaquio, San Martin y Saba.

Balandra holandesa *Flor de Mayo*, para Bonaire.

PARA PARTIR.

Goleta colombiana *Eulalia*, hoy para Sabanilla.

Goleta holandesa *Maria Eloiza*, hoy para Maracaibo.

Goleta venezolana *Rosa*, hoy para Pto. Cabello.

Balandra holandesa *Amistad*, hoy para Bonaire.

Balandra holandesa *Zilia*, hoy para Bonaire.

Balandra inglésa *Bismark*, hoy para Bonaire.

Balandra holandesa *Marie*, hoy pª Bonaire.

Barca inglésa *Goverrao*, para Zwansea. Consignatarios, Rivas, Braasch & Fensohn

Goleta holandesa *Essex*, pasado mañana para Cumaná.

Balandra holandesa *Maria Eliza*, pª Aruba.

Goleta venezolana *Perla*, admite flete y pasageros para cualquier punto.

Goleta holandesa *Annie*, admite flete y pasageros para cualquier punto. Consignatarios, M. & J. Cardoze

---

Impr. de la Libreria de A. Bethencourt é Hijos.